

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum vita contemplatiua consistat solum in vno actu, aut in pluribus? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

illud Isai. 32. Opus iustitiae pax: in quantum scilicet ille qui ab iniurijs aliorum abstinet, subtrahit litigiorū & tumultuum occasiones. Et sic virtutes morales disponunt ad vitam contemplatiuam, in quantum cava-

sant pacem & munditiam.

Ad tertium dicendum, quod pulchritudo (sicut supra dictum est) consistit in quadam claritate & debita proportione. Vtrumque autem horum radicaliter in ratione inuenitur: ad quam pertinet & lumen manifestans, & proportionem debitam in alijs ordinare. Et ideo in vita contemplatiua, quæ consistit in actu rationis, per se & essentialiter inuenitur pulchritudo. Vnde Sap. 8. de contemplatione sapientiæ dicitur, Amator factus sum formæ illius. In virtutibus autem moralibus inuenitur pulchritudo participatiuæ, in quantum scilicet participat ordinem rationis: & pricipue in temperantia, qua reprimit concupiscentias maximè lumen rationis obscurantes. Et inde est quod virtus castitatis maximè reddit hominem aptus ad contemplationem, in quantum delectationes venere maximè depriment mentem ad sensibilia: ut August. dicit * in lib. Soliloquiorum.

A R T I C. III.

Vtrum ad vitam contemplatiuam pertineant diversi actus?

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod ad vitam contemplatiuam pertineant diuersi actus. Ricardus enim * de sancto Victore distinguit inter contemplationem, meditationem, & cogitationem. Sed omnia ista videntur ad vitam contemplatiuam pertinere. Ergo videtur quod viræ contemplatiæ sint diuersi actus.

¶ 2 Præterea, Apostolus secundæ ad Corinth. 3. dicit, Nos verò reuelata facie gloriam Domini speculantes, transformamur in eandem claritatem. Sed hoc pertinet ad vitam contemplatiuam. Ergo præterita prædicta etiam speculatio ad vitam contemplatiuam pertinet.

I. 1. c. 10.
ante me.
10. 1.

850
3. d. 35.
9. 1. 27. 2.
Et 4. d. 5.
9. 4. a. 2.
9. 1. ad 2.
* in l. de
contempla-
tione, c. 2

¶ 3 Præ-

¶ 3 Præterea, Bernar. dicit in lib. de consideratione *, quod prima & maxima contemplatio est admiratio maiestatis. Sed admiratio secundum Daniel. poterit species timoris. Ergo videtur quod plures actus ad vitam contemplatiuam requirantur.

¶ 4 Præterea, Ad vitam contemplatiuam pertinere dicuntur oratio, lectio, & meditatio: pertinere eam ad vitam contemplatiuam auditus. Nam de Maria, per quam vita contemplatiua significatur, dicitur Luc. 10. quod sedens fecerat pedes Domini, audiebat verbum eius. Ergo videtur quod plures actus ad vitam contemplatiuam requirantur.

S B D contra est, quod vita hic dicitur operatio cui homo principaliter intendit. Si ergo plures sunt operations vitæ contemplatiæ, non erit una vita contemplatiua, sed plures.

R E S P O N D E O dicendum, quod de vita contemplatiua nunc loquimur, secundu. quod ad hominem pertinet. Hæc autem differentia est inter hominem & angelum, ut pater per Dion. 7. cap. de diu. nom. * quod angelus simplici apprehensione veritatem invenit, homo autem quodam processu ex multis perit, alius intuitum simplicis veritatis. Sic ergo contemplatur, scilicet contemplationem veritatis, in quo finaliter pertinet. Habet autem multos actus, quibus percepitur, quidem finalem: quorum quidam pertinent ad cognitionem principiorum, ex quibus procedit ad contemplationem veritatis. Alij autem pertinent ad productionem principiorum in veritatem eius, cognitio inquit, ut ulti. autem completivus sit.

Ad primum ergo dicendum, quod cogitatio secundum Ricard. de sancto victore *, videtur pertinere ad multorum inspectionem, ex quibus aliquis colligetur. 4. cit. præ. tendit unam simplicem veritatem. Vnde sub cognitione comprehendi possunt & perceptiones sensuum ad cognoscendum aliquos efficiunt, & imaginationes, &

discursus rationis circa diuersa signa, vel quæcumque perducentia in cognitionem veritatis intentæ. Quamvis secundum Aug. 14. de Trin. † cogitatio dici possit / 14. t. 7.
omnis actualis operatio intellectus. Meditatio vero a me. t. 3.
pertinere videtur ad processum rationis ex principijs aliquibus pertingentibus ad veritatis alicuius contemplationem. Et ad idem pertinet consideratio, secundū Bernar.* Quamvis secundum Philos. in 3. de Anima, / loc. cit. in
omnis operatio intellectus, consideratio dicatur. Sed contemplatio pertinet ad ipsum simplicem intuitum. loc. cit. in
veritatis. Vnde idem Ricard. dicit †, quod contemplatio est perspicax & liber contutus animi in res perspicientes. Meditatio autem est intuitus animi in veritatis inquisitione occupatus. Cogitatio autem est animi repedius ad evagationem pronus.

Ad secundum dicendum, quod speculatio, ut glossa Aug. * dicit ibidem, dicitur à speculo, non à specula. / Est Aug.
Videre autem aliquid per speculum, est videre causam per effectum, in quo eius similitudo relucet: vnde in li. 15.
speculatio ad meditationem reduci videtur. de Trin.
c. 8. t. 3.

Ad tertium dicendum, quod admiratio est species timoris, consequens apprehensionem alicuius rei excedentis nostram facultatem. Vnde admiratio est actus consequens contemplationē sublimis veritatis. Dicitum est enim *, quod contemplatio in affectu terminatur.

Ad quartum dicendum, quod homo ad cognitionē veritatis pertinet dupliciter. Uno modo, per ea quae alio accipit. Et sic quidem quantum ad ea quae homo a Deo accipit, nec essaria est oratio: secundum illud Sap. 7. Inuocauit, & venit in me spiritus sapientiae. Quantum vero ad ea quae accipit ab homine, necessarius est auditus, secundum quod accipit ex voce locutensis: & lectio, secundum quod accipit ex eo quod per Scripturam est traditum. Alio modo, necessarium est quod adhibeat proprium studium: & sic aquiritur meditatio.